

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.096/2026/4.
A felperes:	felperes1 (felperes címe.)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (cím2; eljáró kamarai jogtanácsos: név1)
Az alperes:	alperes1 (cím3.)
Az alperes képviselője:	név3 kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	város Törvényszék 10.K.700.839/2025/7. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 46.000 (negyvenhatezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes hivatásos állományú tagjaként a város Rendőrkapitányság város2 Rendőrőrs állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. A működési körzete Gyárvaros településrész. Az alperes több működési körzet összevonásával helység1 városrész körzeti megbízotti csoportot (a továbbiakban: KMB Csoport) hozott létre, mely Pécs város keleti részéből és további 10 településből áll.

[2] A felperes 2022. május 1. és 2024. december 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a saját körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokat, járőrszolgálatot, a Tevékenység Irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, elővezetéseket, fokozott ellenőrzéseket, átkíséréseket, előállított őrzéseket, kísézőri feladatokat, rendezvénybiztosítási, valamint ideiglenes megelőző távoltartási feladatokat látott el rendszeresen, ellentételezés nélkül. Az előbbiek miatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője 02000-260/14-9/2025.Szp. számú határozatával, megalapozatlanságra hivatkozással, elutasította.

A kereset és a védírat

[3] A felperes keresetlevelében az alperest a perbeli időszakot érintően 927.616 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, a 102. § (1) bekezdés b) pontjára a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a KMB Szabályzat módosításáról szóló 25/2022 (VIII.1.) ORFK utasítás, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, arra hivatkozással, hogy több – a szolgálatellátási idejének jelentős részét kitevő – beosztás feladatait látta el.

[4] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatva; a felperes által levezetett számítási módot elfogadva.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest – késedelmi kamattal növelt – 927.616 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3/d., 15., 21. és 72/c. pontjaiban foglaltakra alapította.

[6] Rögzítette, hogy a kereseti kérelem megalapozottságának vizsgálata körében három időszakot kell elkülöníteni: a 2022. január 1. és 2022. augusztus 11. napjai közötti (a továbbiakban: 1. kereseti időszak), a 2022. augusztus 12. és 2023. február 1. (helyesen: 2023. január 31.) közötti (a továbbiakban: 2. kereseti időszak) és a 2023. február 1. napját követő időszakot (a továbbiakban: 3. kereseti időszak). Az első időszak vonatkozásában megállapította, hogy a 30/2015. BMr. 2. számú melléklete szerint külön szolgálati beosztás a járőr, illetőleg a körzeti megbízott. Az alperes által sem vitatottan a felperes által végzett feladatok többletfeladatoknak minősültek, a körzeti megbízotti beosztásba nem tartozóak voltak. A felperes ezen feladatokat nem a saját működési körzetén belül, hanem azon kívül is el kellett lássa. Amennyiben a hivatásos állomány tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat a saját beosztása alóli mentesítés nélkül ellát, a Hszt. 71. § (5) bekezdés szerinti megbízási díjra jogosult (Kfv.III.45.033/2022/6., Kfv.VII.45.115/2022/4., Kfv.VII.45.078/2022/4., Kfv.VII.45.077/2022/4.) A 2. kereseti időszak kapcsán – ami a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napját követő módosítását jelenti – is megállapította, hogy a munkáltató egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, az nem lehet önkényes, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. (Kf.VII.39.246/2020/3.). A felperes ebben az időszakban is rendszeresen végzett többletfeladatot, így megbízási díjra jogosult ezen időszak tekintetében is. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítását értelmezve arra jutott, hogy az nem járhat azzal a következménnyel, hogy az azt követő időszakban a felperesnek a járőri és egyéb feladatokat a beosztásába tartozó feladatként, a rendőrkapitányság illetékességi területén, ellentételezés nélkül kellene ellátnia, ezért a megbízási díj iránti igényt ezen időszak vonatkozásában is megalapozottnak találta. A Hszt. módosítással érintett 3. kereseti időszak tekintetében pedig arra a következtetésre jutott, hogy a felperes által ellátott feladatok rendszeresen felmerültek, továbbá számára jelentős többletmunkát eredményeztek, ami alapján a megbízási díjra való jogosultság erre az időszakra is megállapítható. A megbízási díj mértékét mindhárom időszakot illetően a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékében határozta meg a felperes által teljesített szolgálatok számára, a többletvegyenység jellegére, gyakoriságára, valamint a saját beosztáshoz tartozó feladatok háttérbe szorulására figyelemmel.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogértelmezése és jogkövetkeztetése téves, az elsőfokú ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (3)-(5) bekezdéseiben, 102. § (1) bekezdés b) pontjában, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésében, valamint a KMB Szabályzat 2., 15., 21., 25, 44. pontjai, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdése, 24. § (1) bekezdése rendelkezéseiben foglaltakat sérti.

[8] Vitatta, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-ei módosításával összemosták, ezzel azonosíthatatlanná tették volna a járőr és a körzeti megbízotti beosztások feladatait, ezzel pedig kiüresedett a felperesi beosztás lényeges tartalma.

[9] Vitatta a KMB Csoport létrehozásával, annak normaalkotói szándékával kapcsolatos értékelést; álláspontja szerint a törvényszék a működési körzet fogalmát is tévesen határozta meg. A KMB Csoportok (KMB Szabályzat 15. pont) tevékenységét úgy kell szervezni, hogy a folyamatos rendőri lefedettség biztosított legyen. A KMB Szabályzat 44-70. pontjaiban rögzített feladatrendszer számos ponton azonosságot mutat a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) 55-82. pontjaiban nevesített feladatokkal: a felperes körzeti megbízottként egy másik beosztásnál is megjelenő, de nem kizárólagos feladatokat látott el, amelyek a beosztásához tartozó alapfeladatoknak tekinthetők.

[10] A felperes a KMB Szabályzat módosítását megelőzően összesen 38 alkalommal látott el szolgálatot. A csoportkörzeten kívüli feladatellátásokról megállapítást nyert, hogy azon elvégzése elenyésző időt vett igénybe a 12 órás szolgálati időkből (adott szolgálatokban átlagosan 1-3 óra), a KMB Szabályzat 25. pont g) pontja szerinti tilalmazott szolgálati feladatot nem hajtott végre. Vitatta, hogy felperes rendszeresen látott el működési körzetén kívül beosztásához nem tartozó feladatot. A felperes ugyanis jogszerűn láthatott el a körzeti megbízotti csoport működési körzetébe tartozó feladatokat is külön ellentételezés nélkül, a felperes által benyújtott szolgálati feladatkimutatásban megjelölt szolgálati feladatok mindegyike a körzeti megbízotti munkaköréhez tartozó feladat volt, a megbízási díj megállapítása nem lehet indokolt részére ezen időszakra sem.

[11] A KMB Szabályzat módosítását követő tartalma nem tette a normát a 30/2015. BMr. 2. melléklet 3. pontja (tiszthelyettesi beosztások) szabályaival ellentétessé, ezáltal nem sérti a Jat. 24. §-a rendelkezését sem. A két beosztás feladatai elkülöníthetőek, mind a tevékenység és munkakör szabályozására kiadott ORFK norma szintjén, mind pedig a gyakorlatban. Számos beosztás található a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, amelyek ellátása során ténylegesen minimális különbség (nem úgy, mint a járőr és a körzeti megbízott között) azonosítható a két beosztás között az adott szolgálati ágon belül. Nem vonható le előbbiekből az a következtetés, hogy a központi szerve úgy módosította a KMB Szabályzatot, ezzel a felperesi munkakör tartalmát — a 2. pont b)-c) alpontjaiban és 44. pontjában foglaltak szerint — hogy ezzel összemosta, és azonosíthatatlanná tette a két beosztás feladatait. Nem következik mindebből az sem, hogy az ORFK utasítás, mint közjogi szervezetszabályozó eszköz a magasabb rendű 30/2015. BMr. rendelkezéseivel és a Hszt. elsőfokú ítéletben hivatkozott rendelkezéseivel ellentétessé vált volna. A Jat. 23. (4) bekezdés alapján az Országos Rendőrfőkapitányság normatív utasításban szabályozhatta a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét és egyes munkaköri feladatait. Ezért felperes munkaköri feladatait és azok ellátását ezen perbeli időszak tekintetében, a hatályos, azaz a módosított KMB Szabályzat rendelkezései szerint kell megítélni és elbírálni.

[12] Amennyiben a bíróság olyan értelmezést tulajdonított a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpontjainak, hogy ekkor a felperes a rendőri jelenlét és az egyéb bűnüldözési stb. feladatok ellátása során a működési körzetén kívül járőr beosztáshoz tartozó feladatokat látott el, úgy ez esetben felperes több bért, magasabb illetményt kapott ugyanazon feladat ellátásáért, mint az alacsonyabb beosztásban lévő járőr, járőrvezető kollégája, az alacsonyabb beosztáshoz tartozó feladatokat eleve mindvégig magasabb illetményért látta el. Így az ítéleti kötelezés sérti a Hszt. 71. § „hivatkozott rendelkezései” [a fellebbezésben már helyen: (1) bekezdés b) pont] és a 102. § (1) bekezdés b) pontját. A felperesi feladatellátás nem értékelendő többletfeladatként és így rendszeresnek sem értelmezhető, ezért nem alapoz meg a Hszt 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjra való jogosultságot.

[13] A megbízási díj mértéke vonatkozásában a mérlegelési szempontokat illetően a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése és a Hszt. 71. § helyes értelmezésével azt is vizsgálni kellett, hogy az ténylegesen milyen jellegű feladatokat takar, a felperesi beosztáshoz képest jelentethetett-e ténylegesen többlet terhet és az jelentős volt-e. A megbízási díj összegszerűége tekintetében, amennyiben a bíróság a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpont szerinti feladatok működési körzeten kívüli ellátását többletfeladatnak is értékeli, úgy az nem olyan mértékű, mely a 75 %-os megbízási díjat indokolná tekintettel a fentiekben is kifejtettekre, így az eltűzött.

[14] A KMB Szabályzat a módosítást követően is részletesen rögzíti a körzeti megbízott munkaköri feladatait, azonosítható módon és nem összekeverve a járőr feladatokkal. A KMB Szabályzat 37. pontja értelmében továbbra is a körzeti megbízott a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles. A KMB Szabályzat alapján a körzeti megbízottak szolgálatát — több egyéb szempontot is figyelembe véve — úgy kell szervezni, hogy a közterületi jelenlét folyamatosan biztosított legyen, és a járőrszolgálattal összhangban legyen a körzeti megbízotti szolgálat. Szabályszerűen, a magasabb szintű ORFK norma végrehajtásával, annak előírását alkalmazva határozta meg a körzeti megbízott által elvégzendő szolgálati feladatokat, csak egy adott beosztáson belül, a körzeti megbízotti beosztásra határozta meg a szolgálati feladatokat, és nem a munkakör kiterjesztő értelmezésével.

[15] A felperes a keresettel érintett teljes időtartamban, így az igényérvényesítéssel érintett összesen 376 db szolgálatban körzeti megbízottként volt szolgálatba vezényelve, így körzeti megbízotti szolgálatot látott el (nem járőr/járőrvezetői szolgálatot), melynek során körzeti megbízotti feladatokat hajtott végre a működési körzetén, a csoportkörzetén, illetve a rendőrkapitányság illetékességi területén belül, a KMB Szabályzat rendelkezéseinek megfelelően. Kimutatása szerint pedig a felperes működési körzeten kívüli esetleges feladatellátás pedig a fentiekben kifejtettek szerint nem alapozza meg igényét, tekintettel annak mértékére is. Megállapítható tehát, hogy felperes a szolgálatait, illetve a szolgálati feladatait a hatályos normák alapján látta el a peresített időszakban. Munkaköréhez nem tartozó többletfeladat hiányában a megbízási díj megállapítása iránti igénye nem megalapozott.

[16] A fellebbezés a 3. kereseti időszakot érintően részletes nyilatkozatot nem tartalmazott.

[17] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Részletesen érvelt, hivatkozott a Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú határozatára, a KMB Csoport létrehozásával kapcsolatosan a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére, a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-ei módosításával összefüggésben Főváros Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. és az 5.Kf.700.543/2023/4. számú ítéleteire, a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjával összefüggésben a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.031/2024/4. számú ítéletének [24] bekezdésére.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[18] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[19] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[20] Az alperes a fellebbezésében jogalapjában és összecszerűségében is vitatta az elsőfokú ítéletet. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletének, a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát. Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén és a KMB Csoport működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri feladatokat hangsúlyozta, a vizsgálat tényállás alapján – a törvényi feltételek hiányában – a Hszt. 71. § (1) bekezdés b) pont alkalmazása – helyesen – fel sem merült.

[21] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként átmenetileg megbízható. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[22] A perben az alperes a felperes által ellátott feladatok tekintetében előterjesztett kimutatás tartalmát nem vitatta, a vita tárgyát csupán az képezte, hogy a kimutatásban megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok ellátása következtében a megbízási díjra jogosulttá vált-e. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és elviekben megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[23] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőrszolgálati feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, a felperes kinevezés szerinti beosztásához nem tartoztak. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján ugyan a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, azonban az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása e rendelkezések szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen.

[24] A munkáltató a hivatásos állomány tagját a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére esetenként valóban utasíthatja, azonban azzal nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[25] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal is egyetértett. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes a járőri és egyéb feladatokat a körzeti megbízotti és a KMB Csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, amelyre a KMB Szabályzat 2. pont b) - c) alpontjai jogalapot nem adtak, mivel azok nem a felperes kinevezés szerinti beosztáshoz tartoztak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[26] Az alperes alaptalanul érvelt azzal is, hogy a felperes a járőrszolgálati, valamint a körzeti megbízotti illetékességi területén kívüli egyéb szolgálati feladatok teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perrel érintett időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt, nem kizárólag járőrszolgálatként nevesített – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben

rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[27] Az elsőfokú bíróság a már kialakult bírósági gyakorlatnak (Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4., 5.Kf.700.543/2023/4. számú ítéletei) megfelelően állapította meg, hogy az Országos Rendőr-főkapitányság mint központi államigazgatási szerv vezetője a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezését és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat, mint ORFK utasítás 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BMr. 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat; azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csupán részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel – arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Járőr Szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennél fogva a munkáltató a 30/2015. BMr. 1. § a) pontjába és 2. melléklete 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BMr. [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás csaknem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, amelyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB Szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízotti beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoportkörzetnek semmiféle szerepe nincs; a csoportkörzet funkciója csak a 2. pont a) pontja szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében a – Hszt. és a 30/2015. BMr. szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. A fentiek alapján önmagában az a körülmény, hogy a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja módosult, nem teremtett alapot arra, hogy a felperes a beosztásához nem tartozó feladatokat ellentételezés nélkül ellássa.

[28] Mivel a felperes az 1. és 2. kereseti időszakban a saját, illetve a KMB csoport körzeten kívül rendszeresen, nem eseti jelleggel látott el járórszolgálatot és egyéb szolgálati feladatokat, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint megbízási díjra jogosultságot szerzett.

[29] Az alperes a 3. kereseti időszak vonatkozásában azért tartotta az elsőfokú bíróság ítéletét jogszabálysértőnek, mivel – álláspontja szerint – az a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző módon állapította meg, hogy a felperes többletvekenységet végzett. E körben a Fővárosi Ítéltábla a vitatott jogkérdést már eldöntötte (4.Kf.700.031/2024/4.); amelyet megelőzően a Hszt. szerkezetét, fogalomrendszerét és a hivatásos szolgálati jogviszony sajátosságaiából fakadó jogintézményeit áttekintette. E körben rögzítette, hogy a szolgálati viszony az állam és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő, a törvényben és más jogszabályokban meghatározott jogosultságok illetik és kötelezettségek terhelik. A szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok alapvetően kógenssek. A Kúria egy korábbi döntésében rámutatott, hogy a kógens rendelkezések kiterjesztően nem értelmezhetők, azok alkalmazása minden esetben kötelező (EBH2016. M.11.); ilyen törvényi rendelkezéstől sem a felek (még közös megegyezés esetén sem), sem pedig a bíróság nem térhet el. A jogalkotó hatáskörébe tartozó kérdés dönteni arról, hogy valamely juttatást a munkavállalók/hivatásos állomány tagjai részére megteremti-e, és az is, hogy azt milyen feltételekkel. (BH2015. 79.). Rámutatott, hogy megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából az a körülmény bír relevanciával, hogy a Hszt. 2023. február 1-jével bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó a megbízási díj jogintézményét továbbra is megtartotta, azt a Hszt. 71. §-ában – a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó általános rendelkezésektől – elkülönítetten továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén a veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, akkor annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, mely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, ellenkező esetben a hivatásos állományú tag ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, jelesül az, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett jelentős többletmunkára való

utalás nem szerepel, azonban e kitétel a 71. §-ban, mint speciális szabályban megtalálható; ezen feltételek teljesülése esetén megbízási díj jár. A felperes megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja nem zárja ki, ugyanis ez esetben is érvényesül a *lex specialis derogat legi generali* elv, miszerint az általános szabályt a speciális szabály minden esetben felülírja. A perbeli esetben ez akként valósul meg, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő általános szabály helyett, a 71. §-ban rögzített rendelkezést kell alkalmazni.

[30] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla megállapította, hogy a 3. kereseti időszak vonatkozásában a megbízási díj megfizetésének feltételei az alperesi vitatás eredményessége hiányában – a megbízási rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – ugyancsak fennálltak, ezért az elsőfokú bíróság a kereset megalapozottságáról e körben is helytálló döntést hozott.

[31] Mivel az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással kellett volna bemutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), mely konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. A többletfeladat-ellátás eseti vagy rendszeres jellege nem az összecszerűség, hanem a jogalap körében értékelendő, az a fentebb kifejtettek szerint rendszeresnek minősült és a 3. kereseti időszakban jelentős többletmunkát eredményezett a felperes számára. Az ellátott feladatok fellebbezésben állított csekély számát az alperes a bíróság jogértelmezéséhez igazodó kimutatással nem igazolta, számszaki levezetéssel nem támasztotta alá. Az e körben megjelölt további érvelés, miszerint az alacsonyabb beosztásokhoz tartozó többletfeladatok ellátása megbízási díjra nem jogosít, ugyancsak nem foghatott helyt, mivel a jogalkotó nem többletteher, hanem többletfeladat-ellátás esetére biztosította a megbízási díj megfizetését, azaz e juttatásra a beosztástól és besorolástól függetlenül jogosulttá válik, aki a beosztásába nem tartozó többletfeladatot ellátja. Nincs tehát olyan törvényi kikötés, amely szerint megbízási díj kizárólag a magasabb beosztáshoz tartozó feladatok ellátása esetén jár. Az alperes fellebbezésében egyebekben nem is jelölte meg, hogy milyen mértékű megbízási díjat tekintene elfogadhatónak, így az összecszerűséggel szemben támasztott kifogásai erre irányuló konkrét kérelem hiányában érdemben nem voltak vizsgálhatók.

[32] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[33] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-

(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdésére 3. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint (4) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére tekintettel megfelelőnek ítélte.

[34] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű (74.209 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[35] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[36] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 29.

dr. Szőke Mária	dr. Bíró Péter	dr. Bendli Attila József
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró